

Hlídací babičky jsou poklad

Kam s nimi, tahle stále opakovaná nerudovská otázka trápí snad každého rodiče. Kdo nemá funkční hlídací babičku či dědu s chalupou, a věřte, že takových je mnoho, řeší každé léto úplně stejnou situaci. Kam se svojí ratolestí? Nechte se inspirovat.

Do práce nebo na tábor

Některé maminky řeší děti a prázdniny tak, že si je berou k sobě do práce. Někde fungují dětské koutky, které nabízejí program pro děti v průběhu prázdnin podobně jako třeba soukromé školky.

Ovšem **jedním z nejvíce využívaných způsobů, jak zajistit dítěti program přes prázdniny, jsou klasické letní dětské tábory, příměstské tábory a střediska volného času**. Program zde bývá hodně nabitý. Od soutěží a sportovních aktivit, po setkání se zajímavými osobnostmi. Některé tábory mají i různé tematické okruhy a jim přizpůsobený program.

Pro předškoláky jsou o prázdninách v provozu i soukromé jesle či mateřské školy. Jejich nesporná výhoda spočívá v tom, že se můžete domluvit na jeden dva dny v týdnu a kombinovat to s babičkou, slečnou na hlídání a svojí dovolenou. Cenově vás to vyjde o něco dráž než tábor, ale pokud máte malé dítě, které potřebuje ještě například po obědě spát, nabitý celodenní program tábora pro něj nemusí být to pravé. Naopak soukromé školky či jesle nabízí klidovější program, dobré zázemí, spoustu nových hraček a zkušené pedagogy.

Jsou však děti, které byste do letního dětského tábora nebo alespoň do příměstského nedostali ani heverem. Jenže, kde jsou ty doby, kdy snad každá druhá rodina měla babičku, která vyzvedávala děti ze školky či

družiny, udělala s nimi úkoly, ještě k tomu uvařila večeři nebo upekla buchty a byla ochotná hlídat dítě celé prázdniny? Dnes se takové babičky podobají spíš pohádkovým bytostem.

Prázdniny s babičkou a dědou

Je to velké letní téma. Hlídaní vnoučat, psů, koček, papoušků, morčat. Málokdy jindy v roce jsou prarodiče tak žádaní a hýčkaní jako v létě. Někteří se na prázdniny a na vnoučata těší, berou hlídání jako samozřejmost. Ale pro některé je to nutná povinnost, či dokonce otrava a jsou i takoví prarodiče, kteří hlídání všech vnoučat, psa a navíc i kočky, která by potřebovala speciální dozor, aby nezdrhla, slušně odmítají s tím, že by prázdniny rádi přežili a prožili ve zdraví.

Vzpomínáte, jak jste se nemohli dočkat léta, až pojedete k prarodičům na prázdniny? Pro většinu z nás to bývaly ty nejkrásnější prázdniny a moc dobře si vybavujeme čas strávený s prarodiči.

Vždycky byli blízko a vždy se rádi podělili o objetí, lásku, moudrost nebo nekonečné množství životních příběhů. Je dobré vědět, že ani prarodiče nemusí litovat toho, že investují čas do svých vnoučat.

Podle nejnovějších studií je dokázáno, že prarodiče, kteří se starají o vnoučata, budou žít déle. S dětmi totiž sdílejí jejich nový pohled na svět, získávají od nich nové poznatky, objevují s nimi svět sociálních sítí a na oplátku jim předávají své zkušenosti a lásku.

Vztah prarodiče a vnoučete je pro obě strany obohacující. Z nedávného průzkumu vyplynulo, že právě prázdninová péče o vnoučata je nejčastějším typem společného soužití vnoučat a prarodičů. **Prázdniny u babičky naučí dítě přizpůsobovat se odlišnému prostředí.** Bude jíst jinou stravu, bude spát v jiné posteli a poslouchat jiné pohádky. Děti by totiž měly znát starší generaci. Pozorovat její způsob života, režim a hlavně nechat se prarodiči hýčkat. To je přeci výsada babičky a dědečka. Rodiče samozřejmě musejí děti vychovávat, ale prarodiče jemohou do jisté míry rozmazlovat, užívat si je a dovolit jim zůstat vzhůru i po večerce.

Jsou však prázdniny u prarodičů dobrý nápad v případě, kdy si babička s dědou nechají skoro skákat po hlavě? Stává se, že doma vcelku obstojně a ukázněně fungující dítko jsou v přítomnosti babičky a dědy jak utržená ze řetězu. Pravidla zavedená doma jim najednou nic neříkají, protože u babičky s dědou jim téměř vždy všechno projde.

Nastavte si pravidla

Máte také obavy, jestli vám děti během týdenního či delšího pobytu u babičky s dědou úplně nezvlčí a nestanou se z nich nezvladatelní jedinci? Vždy je rozumné zadat si určitá pravidla.

Prarodiče jsou od toho, aby děti rozmazlovali, ale nesmí dopustit, aby dětem bylo dovoleno vše, co doma nesmí. Dítě si musí být těchto mantinelů vědomo a musí mimo jiné respektovat i věk prarodičů.

Nemá smysl chtít po dítěti, aby bylo šťastné a spokojené někde, kde to nezná, a s lidmi, které vidí jednou do roka. Na druhou stranu pro mnohé prarodiče jsou prázdniny časem, kdy přestávají být osamělí, nemyslí na vlastní trápení a nemoci. Rodiče musí ovšem také posoudit, zda jsou prarodiče vůbec schopni postarat se o vnoučata.

S trochou vůle se dá všechno zvládnout. Babi s dědou si s vnoučaty poradí po svém, a když se děti od nich vrátí domů rozjívěné a nezvladatelné, stačí jim vysvětlit, že u babičky a dědy mají možná plný servis a různé úlevy, ale doma rozhodně platí to, co platilo obvykle. Dítě se může chvíli vztekat a dožadovat se toho, aby to

bylo jako u babičky, ale čím jednoznačněji budete trvat na tom, že platí domácí pravidla, tím rychleji je vztek přejde. Dítě je schopno se vcelku bez problémů přizpůsobit a přepnout z jedněch pravidel do druhých. Takže **dopřejte prarodičům přítomnost vnoučátek a nechte svoje děti, ať si společnost babičky a dědečka užijí.** I když vám připadá, že je vaše dítě prarodiči příliš hýčkané, nedohadujte se s nimi a spíš oceňte jejich ochotu starat se.

Malé děti a starší lidé patří k sobě. Mají si co říct, co nabídnout a čím se obohatit. Není to jen jednostranný vztah, je výhodný pro všechny. I prarodiče mohou vaše potomky mnohému naučit. Jestliže to tedy jen trochu jde a vy tu možnost máte, dopřejte svým dětem, aby si prázdniny nebo alespoň jejich část, užily s dědou a babičkou. Jednou na to budou rády vzpomínat. Ve výsledku je to vždycky fajn prožité období. Zejména je třeba si pak vychutnat ten moment zpětného předávání vnoučat, když jsou v původním a neporušeném stavu, stejném jako když přijely.

Ať už se tedy rozhodnete řešit dva měsíce volna vašich dětí jakýmkoli způsobem, přejeme jim, aby to bylo jejich nejkrásnější léto a prázdniny.